

Skatteministeriet

1. marts 2022
J.nr. 2021 - 2113

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 106 - Forslag til lov om ændring af momsloven (Ændring af reglerne om forfattervirksomhed og kunstnerisk aktivitet, brugtmoms, moms godtgørelse og -fritagelse for diplomater og justering af reglerne om undervisning og turistsalg m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 58 af 3. februar 2022.

Jeppe Bruus

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31. januar 2022 fra Danske Mediedistributører og Deloitte, jf. L 106 - bilag 6.

Svar

Med L 106 foreslår regeringen bl.a. at gennemføre en række tilpasninger af momsloven for at bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten. I den forbindelse foreslås en ændring af momsfratagelsen for forfattervirksomhed og kunstnerisk aktivitet. Regeringen ønsker i videst muligt omfang at opretholde den gældende momsfratagelse, men Danmark er forpligtet til at efterleve EU-retten, og det er derfor nødvendigt at indføre moms, når forvaltnings- og medlemsorganisationer meddeler licens til ophavsrettigheder.

Forslaget indgår som finansiering af en ny flerårsaftale for kriminalforsorgens økonomi for 2022-2025 mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Aftalen skal skabe fundamentet for en genopretning af kriminalforsorgen og højne indsatsen på dette område. Partierne bag aftalen tog ansvar herfor – også i relation til at bringe momsreglerne i overensstemmelse med EU-retten.

Deloitte anfører i notatet af 31. januar 2022, jf. L 106 - bilag 6, at de ikke deler Skatteministeriets vurdering i høringsskemaet til L 106 om, at formidling i eget navn for en kunstners regning af kunstnerens rettigheder ikke kan være omfattet af momsfratagelsen.

Deloitte anfører, at det er deres vurdering, at dette udsagn ikke baserer sig direkte på praksis fra EU-Domstolen eller andre danske retsinstanser. Ifølge Deloitte forefindes der tværtimod en EU-dom med den modsatte konklusion – at formidling i eget navn af en momsfri ydelse også er omfattet af momsfratagelserne, jf. sag C-464/10, Henfling m.fl. Skatteministeriets konklusion om, at sådan formidling er momsplichtig, er efter Deloitte vurdering derfor ikke udtryk for en minimumsimplementering af EU-Domstolens praksis for samspillet mellem reglerne for formidlere og momsfratagelserne. Efter Deloitte vurdering er der ingen særlig grund til kun at lade fritagelsen gælde for kunstnerens meddelelse af licens til slutbrugeren, men ikke når en forvaltningsorganisation på vegne af en kunstner gør det samme. Ifølge Deloitte har momslovens regler om formidling i eget navn tværtimod netop til formål at sikre, at formidlingen af en ydelse behandles på samme måde som ydelsen selv.

Kommentar

Hvad angår den særlige formidlingsregel i momssystemdirektivets artikel 28 (implementeret i momslovens § 4, stk. 4), skabes – som Deloitte også anfører i notat af 31. januar 2022 – en retlig fiktion om to identiske tjenesteydelser, der leveres efter hinanden. Bestemmelsen indebærer, at en formidler af en ydelse – som handler i eget navn, men for en andens regning – anses for selv at have modtaget og leveret den pågældende ydelse. Efter retspraksis betyder det derfor som hovedregel, at hvis den levering, som formidles, er fritaget for moms, er også formidleren momsfrataget, jf. fx dommen i sag C-464/10, Henfling. Som anført af Deloitte hviler resultatet dog på en præmis om, at den omhandlede fritagelse ikke udviser noget særkende, som kan begrunde en indskrænkning heraf.

Dommen i C-464/10, Henfling, angik en fritagelse vedrørende ”væddemål, lotterier og andre former for hasardspil eller spil om penge”. Denne fritagelse var således alene defineret på grundlag af arten af de leverede goder, fx ”væddemål” eller ”lotterier”. Fritagelsen i bilag X, del B, nr. 2, er til sammenligning ikke alene defineret på grundlag af arten af de leverede varer eller ydelser, men tillige på grundlag af leverandøren. Det er således en betingelse, at der er tale om ”ydelser leveret af forfattere, kunstnere, herunder udøvende kunstnere”. Derved udviser fritagelsen i bilag X, del B, nr. 2, efter Skatteministeriets opfattelse et særkende, som indskrænker anvendelsesområdet for formidlingsreglen i artikel 28. Det vil sige, at fritagelsen ikke kan finde anvendelse på andre end de aktører, som er nævnt i fritagelsen og dermed ikke på fx en formidler, der handler i eget navn (dvs. forvaltningsorganisationen).

Der kan ydermere henvises til sag C-401/05, VDP Dental Laboratory, som omhandler en anden momsfrigtagelse, der udviser et lignende særligt særkende. I dommen blev fastslået, at fritagelsen for ”levering af ydelser præsteret af tandteknikere som et led i udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikers levering af tandproteser” ikke kan omfatte leveringer af tandproteser foretaget af en mellemandler, der hverken er tandlæge eller tandtekniker, men som har erhvervet sådanne proteser hos en tandtekniker. Herudover har Europa-Kommissionen i forbindelse med den momsmæssige behandling af vouchere i et arbejdsdokument til Momskomiteen (arbejdsdokument nr. 983 af 19. november 2019) givet udtryk for en fortolkning af formidlingsreglen, der svarer til Skatteministeriets.

Skatteministeriet er dermed ikke enig i det anførte i Deloitte's notat.